

1. Leontief-féle input-output modell

1.1. A modell definiálása és elemzése

Tekintsünk egy gazdaság termelési modelljét, amelyben különböző szektorok (termelőágazatok, termelési folyamatok) különböző termékek előállításával foglalkoznak. Tételezzük fel, hogy a modellben a termékek és a szektorok (termelőágazatok) között **kölcsönösen egyértelmű megfeleltetés** van. Ezt a fajta termelési modellt **Leontief-féle input-output modellnek** nevezzük. Tehát az alábbi fontos feltevésekkel élünk:

- minden terméket egyetlenegy szektor (termelési folyamat) állít elő és fordítva,
- minden szektor (termelési folyamat) csak egyetlenegy terméket termel.

A szektorok, amelyek a termékeket gyártják, a termelés során felhasználnak termékeket és elsődleges erőforrásokat. Feltételezzük, hogy a ráfordítások szintje (inputok) egyenes arányban változik a termelés szintjével (output), így a ráfordításokat **egységnyi** szintű termelésre lehet vonatkoztatni.

A termékek termeléséhez szükséges termékfelhasználást (ráfordítást) is és az elsődleges erőforrás-felhasználást (ráfordítást) is egy-egy mátrix segítségével adjuk meg.

Jelölje a **termékek közvetlen ráfordítási mátrixát** a B mátrix.

A B mátrix b_{ij} eleme azt mutatja, hogy a j -edik szektor (S_j) az általa előállított **termék egységének előállításához** az i -edik **termékből** (T_i) mennyit használ fel **közvetlenül**. Mivel kölcsönösen egyértelmű a kapcsolat a szektorok és a termékek között, ezért az általánosság megsértése nélkül mondhatjuk azt, hogy az S_1 szektor a T_1 , az S_2 szektor a T_2 termék, ... előállításával foglalkozik. Innentől kezdve a szektorok helyett termékeket is mondhatunk. Ebben a megfogalmazásban a b_{ij} **elem** azt mutatja, hogy a j -edik termék (T_j) **egységének előállításához** az i -edik **termékből** (T_i) mennyi a közvetlen felhasználás.

Tehát a B mátrix **oszlopai** az **előállított termékekre** (szektorokra), **sorai** pedig a **felhasznált termékekre** vonatkoznak. Fordítva is lehetett volna definiálni, akkor az alábbi vizsgálatokban levezetett képleteknek hasonló, de más formája lenne!

Adott a szektorok termelése (kibocsátása), jelölje ezt a q vektor, továbbá adott a termékek egységára (röviden ára), jelölje ezt a p vektor. A q_j a j -edik termékből (T_j) a **bruttó kibocsátást** jelenti, a q vektort a **bruttó kibocsátás vektorának** nevezzük. A p_i az i -edik termék (T_i) egységára. A B mátrixot és a p, q vektorokat az alábbi sémában is közöljük, amely remélhetőleg majd megkönnyíti a következőkben elvégzendő modell-elemzést. Több kérdést is felvethetünk, amelyekre a választ mátrixműveletekkel fogjuk megadni. (Az ábrán a b_{ij} elemeket r_{ij} -vel jelölték)

		q_1	q_2	$\dots$	q_j	$\dots$	q_n
		T_1	T_2	$\dots$	T_j	$\dots$	T_n
p_1	T_1	r_{11}	r_{12}	$\dots$	r_{1j}	$\dots$	r_{1n}
p_2	T_2	r_{21}	r_{22}	$\dots$	r_{2j}	$\dots$	r_{2n}
$\vdots$	$\vdots$	$\vdots$	$\vdots$		$\vdots$		$\vdots$
p_i	T_i	r_{i1}	r_{i2}	$\dots$	r_{ij}	$\dots$	r_{in}
$\vdots$	$\vdots$	$\vdots$	$\vdots$		$\vdots$		$\vdots$
p_n	T_n	r_{n1}	r_{n2}	$\dots$	r_{nj}	$\dots$	r_{nn}

1.1.1. Anyagköltség mátrix

Első lépésként arra vagyunk kíváncsiak, hogy mennyi a közvetlen felhasználás **pénzben** kifejezve. Ha a B mátrix mindegyik **sorvektorát** megszorozzuk a megfelelő termék árával, akkor a keletkező R mátrix r_{ij} eleme azt mutatja, hogy a j -edik termék egységének előállításához az i -edik termékből hány **pénzegység értékű** mennyiséget használunk fel közvetlenül. Ezt a R mátrixot nevezzük **anyagköltség mátrixnak**.

Ismeretes, hogy egy ilyen műveletet egy **diagonális mátrix**-szal való **balról szorzással** lehet előállítani. A p árvektor elemeiből készítsünk egy diagonális P mátrixot (ármátrix) és ha ezzel balról megszorozzuk a B mátrixot, akkor az anyagköltség mátrixot kapjuk, azaz

$$R = P \cdot B$$

vagy vektorosan

$$R = \langle p \rangle \cdot B$$

Az anyagköltség mátrix ismeretében a közvetlen ráfordítás mátrixot a

$$B = P^{-1} \cdot R$$

összefüggéssel számíthatjuk ki.

1.1.2. Bruttó termeléshez tartozó közvetlen ráfordítás mátrix

Ha a B mátrix mindegyik **oszlopvektorát** megszorozzuk a megfelelő bruttó termeléssel, akkor a keletkező mátrix ij -edik eleme azt mutatja, hogy a j -edik termék **bruttó termelésének** megfelelő mennyiségű termék előállításához az i -edik termékből mennyit használunk fel közvetlenül.

A q bruttó termelés vektor elemeiből készítsünk egy diagonális Q mátrixot és ha ezzel jobbról megszorozzuk a B mátrixot, akkor eredményül $B \cdot Q$, vagy vektorosan $B \cdot \langle q \rangle$

1.1.3. Bruttó termeléshez tartozó nettó kibocsátás

A B közvetlen ráfordítás mátrix b_j oszlopvektora azt mutatja meg, hogy a j -edik termék egységének előállításához az egyes termékekből közvetlenül mennyit használnak fel. Ha a j -edik termékből q_j mennyiséget termelnek (állítanak elő), akkor a közvetlen felhasználás vektora $q_j \cdot b_j$. A felhasználás a többi termékre is hasonlóan írható fel, így a q bruttó termeléshez a felhasználás vektora

$$\sum_{j=1}^n q_j b_j$$

azaz az B mátrix oszlopvektorainak lineáris kombinációja, amely a $B \cdot q$ szorzásnak felel meg. Jelölje a nettó kibocsátást a r vektor. Ha tehát a q bruttó termeléshez $B \cdot q$ mennyiséget felhasználunk, akkor a nettó termelés, vagy nettó kibocsátás vektora

$$r = q - B \cdot q.$$

A nettó kibocsátás tehát megmutatja, hogy a termelés során felhasznált termékek után a termékekből mennyi marad ún. végső felhasználási célokra (fogyasztásra, felhalmozásra).

1.1.4. Nettó kibocsátáshoz tartozó bruttó termelés

Az $r = q - B \cdot q$ összefüggésből induljunk ki és ebből rendezéssel fejezzük ki a q vektort. A következők adódnak:

$$r = q - B \cdot q = E \cdot q - B \cdot q = (E - B) \cdot q \rightarrow q = (E - B)^{-1} \cdot r$$

amennyiben létezik az inverzmátrix. Az inverz létezésének vizsgálatával később fogunk foglalkozni. Az $(E - B)^{-1}$ inverzmátrixnak nagy jelentősége van a modellben, ezért ezt **Leontief-féle inverznek** nevezik és T -vel jelölik, ahol tehát

$$T = (E - B)^{-1}$$

így a bruttó termelés és a nettó termelés közötti kapcsolatot a

$$q = T \cdot r \quad \text{illetve az} \quad r = q - B \cdot q = T^{-1} \cdot q$$

formulák adják. Megjegyezzük, hogy az $E - B$ mátrixot **Leontief-féle mátrixnak** is szokás nevezni.

1.1.5. Az egyes termékek egységnyi mennyiségű előállítása során keletkező új érték (hozzáadott érték vagy nettó érték)

A B közvetlen ráfordítás mátrix $b^{(i)}$ sorvektora megmutatja, hogy az i -edik termékből mennyit használnak fel az egyes termékek egységnyi mennyiségének előállításához. Ha az i -edik termék egységára p_i , akkor felhasználás pénzületi értéke $p_i \cdot b^{(i)}$. A pénzben kifejezett felhasználás a többi termékre is hasonlóan írható fel, így a p árvektorhoz a pénzületi felhasználás vektora

$$\sum_{j=1}^n p_j b^{(j)}$$

azaz a B mátrix sorvektorainak lineáris kombinációja, amely a $p^T \cdot B$ szorzásnak felel meg (amelynek eredménye egy sorvektor lesz). A p árvektor esetén a pénzben kifejezett felhasználás tehát $p^T \cdot B$, a kettő különbsége a keletkező hozzáadott érték (szokás új értéknek vagy nettó értéknek is nevezni). A hozzáadott érték vektora $p^T - p^T \cdot B$. Jelölje a hozzáadott értéket az m vektor, így

$$m^T = p^T - p^T \cdot B.$$

A hozzáadott érték tehát megmutatja, hogy az egyes termékek egységnyi mennyiségű előállításához felhasznált anyagköltségéhez mennyi értéket kell **hozzáadni**, hogy megkapjuk a termékek árát.

1.1.6. A hozzáadott értékhez tartozó árvektor

Az $m^T = p^T - p^T \cdot B$ összefüggésből induljunk ki és ebből rendezéssel fejezzük ki a p vektort. A következők adódnak:

$$m^T = p^T - p^T \cdot B = p^T \cdot E - p^T \cdot B = p^T \cdot (E - B)$$

A p vektor ebből az összefüggésből

$$p^T = m^T \cdot (E - B)^{-1} = m^T \cdot T$$

Az árvektor és a hozzáadott érték vektora közötti kapcsolatot a

$$p^T = m^T \cdot T \quad \text{illetve a} \quad m^T = p^T - p^T \cdot B = p^T \cdot T^{-1}$$

formulák adják.

1.1.7. A közvetlen ráfordítások pénzegységben kifejezett formája

A közvetlen ráfordítást úgy is értelmezhetjük, hogy egy pénzegységnyi mennyiséghez mennyi a felhasználás pénzegységben kifejezve. A közvetlen felhasználás mátrixa

$$A = P \cdot B \cdot P^{-1}$$

vagy

$$A = \langle p \rangle \cdot B \cdot \langle p \rangle^{-1}$$

Példa

Feladat: Egy üzem három termékkel foglalkozik. Az első termék egységének előállításához a második termékből négyet használ fel közvetlenül. A harmadik termék egységének előállításához az első termékből kettőt, a második termékből hetet használ fel közvetlenül. A termékek bruttó termelése rendre 8, 60, 2. A termékek egységára rendre 45, 8, 150.

- Írja fel a közvetlen ráfordítások mátrixát!
- Határozza meg a Leontief-féle inverzmátrixot!
- Határozza meg azt a mátrixot, amely az egységnyi mennyiségű termelésre vonatkoztatva pénzegységben fejezi ki a közvetlen ráfordításokat!
- Határozza meg azt a vektort, amely a bruttó termeléshez felhasznált termékmennyiségeket mutatja!
- Határozza meg a termékegységre eső hozzáadott érték vektorát!
- Értelmezze a Leontief-féle inverzmátrix harmadik oszlopvektorának elemeit!

Megoldás:

a) Célszerű először az adatokat egy sémában felrajzolni, ahová a termékneveket is beírhatjuk. Ebből a sémából a közvetlen ráfordítási mátrix már egyszerűen felírható. Természetesen séma nélkül sem bonyolult a mátrix felírása. A B mátrix b_{ij} eleme mutatja, hogy a j -edik termék **egységének** előállításához az i -edik termékből (T_i) a közvetlen felhasználást így az első oszlop második eleme 4, a harmadik oszlop első eleme 2, a második pedig 7, a többi elem pedig zérus. Ha nem a fenti módon értelmezzük a mátrixot, hanem az oszlopokat felcseréljük, akkor a képleteink nem a megadott módon használhatók, ezért ügyeljünk a helyes felírásra. A B közvetlen ráfordítás mátrix:

$$\begin{array}{c} T_1 \quad T_2 \quad T_3 \\ \begin{array}{|c|} \hline T_1 \\ \hline T_2 \\ \hline T_3 \\ \hline \end{array} \begin{array}{|c|c|c|} \hline 0 & 0 & 2 \\ \hline 4 & 0 & 7 \\ \hline 0 & 0 & 0 \\ \hline \end{array} \end{array},$$

$$B = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 2 \\ 4 & 0 & 7 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

b) A T Leontief-féle inverzmátrixot az $E-B$ mátrix invertálásával kapjuk, az invertálást többféleképpen is elvégezhetjük, pl. pivotálással is

$$E - B = \begin{bmatrix} 1 & 0 & -2 \\ -4 & 1 & -7 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \Rightarrow T = (E - B)^{-1} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 2 \\ 4 & 1 & 15 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

c) Az $R = P \cdot B$ anyagköltség mátrix fejezi ki pénzegységben a közvetlen ráfordításokat az egységnyi mennyiségű termelésre vonatkoztatva. A művelet elvégzéséhez felírjuk a p árvektort, majd a termékárakból a diagonális P vagy $\langle p \rangle$ ármátrixot, majd elvégezzük a mátrixszorzást.

$$p = \begin{bmatrix} 45 \\ 8 \\ 150 \end{bmatrix} \Rightarrow P = \langle p \rangle = \begin{bmatrix} 45 & 0 & 0 \\ 0 & 8 & 0 \\ 0 & 0 & 150 \end{bmatrix} \Rightarrow R = PB = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 90 \\ 32 & 0 & 56 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

d) A bruttó termeléshez felhasznált termékmennyiségeket a $B \cdot q$ vektor adja.

$$q = \begin{bmatrix} 8 \\ 60 \\ 2 \end{bmatrix} \Rightarrow Bq = \begin{bmatrix} 4 \\ 46 \\ 0 \end{bmatrix}$$

e) Először ki kell számítani a $p \cdot B$ pénzben kifejezett ráfordítást, majd ebből a termékegységre eső hozzáadott érték m vektorát az $m^T = p^T \cdot p^T \cdot B$ formulával számíthatjuk.

$$m^T = p^T - p^T B = [45 \quad 8 \quad 150] - [32 \quad 0 \quad 146] = [13 \quad 8 \quad 4]$$

$$m = \begin{bmatrix} 13 \\ 8 \\ 4 \end{bmatrix}$$

f) A T Leontief-féle inverzmátrix harmadik oszlopvektora azt a bruttó termelést mutatja, amelyet akkor kapunk, ha a harmadik termékből 1, a másik kettőből pedig zérus a nettó kibocsátás.

$$t_3 = \begin{bmatrix} 2 \\ 15 \\ 1 \end{bmatrix}$$